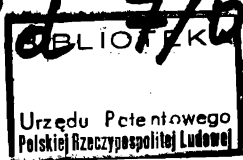

Opublikowano dnia 14 maja 1955 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37487

Kl. 37 c, 13/01

Fryderyk Weigl

Warszawa, Polska

2291 7/04
C09d 7/04

Środek do zmniejszania przyczepności drewna i żelaza do betonu

Udzielono patentu z mocą od dnia 29 marca 1954 r.

Wynalazek dotyczy środka do zmniejszania przyczepności drewna i żelaza do betonu.

Środki tego rodzaju posiadają duże znaczenie w przemyśle budowlanym, gdyż z jednej strony pozwalają na zwiększenie trwałości drewna szalunkowego i zapobiegają uszkodzeniu betonu podczas zdejmowania wspomnianych szalowań, z drugiej zaś strony, wskutek powodowanego przez nie zmniejszenia przyczepności betonu do żelaznych form, stosowanych przy produkcji prefabrykatów, ułatwiają wyjmowanie tych betonowych półfabrykatów z form umożliwiając jednocześnie otrzymanie gładkiej ich powierzchni.

Znane dotychczas środki do zmniejszenia przyczepności drewna i żelaza do betonu są oparte na surowcach, których brak daje się odczuwać na rynku, albo też na surowcach, stanowiących poszukiwany materiał dla przemysłu tłuszczowego lub włókienniczego, do których to surowców zaliczyć należy, stosowane w istniejących środ-

kach do zmniejszania wspomnianej przyczepności, kwasy naftenowe i mydła naftenowe.

Niedogodności te usuwa środek według wynalazku, który różni się od znanych tym, że składa się z roztworu soli sodowych i potasowych sulfokwasów oraz z dowolnego rozpuszczalnika, najkorzystniej o temperaturze wrzenia powyżej 100°C. Jako rozpuszczalnik stosuje się korzystnie węglowodory szeregu parafinowego i aromatycznego o temperaturze wrzenia powyżej 100°C, natomiast jako roztwór soli sulfokwasów stosuje się zgodnie z wynalazkiem ługi porafinacyjne, otrzymane przez zobojętnianie za pomocą ługu sodowego lub potasowego sulfokwasów, powstałych przy rafinacji olei mineralnych stężonym kwasem siarkowym.

Należy zaznaczyć, że tego rodzaju ługi porafinacyjne znajdują się w dużej ilości w rafineriach i są uciążliwym materiałem odpadowym.

Stwierdzono, że środek według wynalazku daje dobre wyniki przy zastosowaniu w nim 60—

70 części wagowych wysuszonych lub wysolonych ługów porafinacyjnych oraz 30 — 40 części wagowych rozpuszczalnika, np. w postaci mieszaniny frakcji ksilenowych i solwent nafty.

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek do zmniejszenia przyczepności drewna i żelaza do betonu, znamienny tym, że składa się z roztworu soli sodowych i potasowych sulfokwasów oraz z dowolnego rozpuszczalnika, - najkorzystniej o temperaturze wrzenia powyżej 100°C.
2. Środek według zastrz. 1, znamienny tym, że jako roztwór soli sulfokwasów stosuje się ługi porafinacyjne, otrzymane przez zobojętnianie ługiem sodowym lub potasowym sulfo-

kwasów, powstałych przy rafinacji olei mineralnych stężonym kwasem siarkowym.

3. Środek według zastrz. 1, znamienny tym, że jako rozpuszczalnik stosuje się węglowodory szeregu parafinowego i aromatycznego o temperaturze wrzenia powyżej 100°C.
4. Środek według zastrz. 1, znamienny tym, że jako rozpuszczalnik stosuje się mieszaninę frakcji ksilenowych i solwent nafty.
5. Środek według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z 60 — 70 części wagowych wysuszonych lub wysolonych ługów porafinacyjnych oraz z 30 — 40 części wagowych rozpuszczalnika.

Fryderyk Weigl

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych